

Suuliselt vastatav küsimus O-000075/2018

komisjonile

Kodukorra artikkel 128

Linda McAvan

Arengukomisjoni nimel

Bernd Lange

Rahvusvahelise kaubanduse komisjoni nimel

Pier Antonio Panzeri

Väliskomisjoni nimel

Teema: ELi panus seoses siduva ÜRO vahendi loomisega rahvusvaheliste korporatsioonide tegevuse reguleerimiseks inimõiguste osas

ÜRO Inimõiguste Nõukogu 26. juuni 2014. aasta resolutsiooniga nr 26/9 moodustati valitsustevaheline avatud töörühm, mis käsitleb rahvusvaheliste korporatsioonide ja muude ettevõtjate tegevust seoses inimõigustega. Töörühma ülesanne on töötada välja rahvusvaheline õiguslikult siduv vahend, mis reguleerib rahvusvaheliste korporatsioonide ja teiste ettevõtjate tegevust vastavalt inimõigusi käsitlevale rahvusvahelisele õigusele. Valitsustevaheline avatud töörühm on seni pidanud kolm istungit. Esimese kahe istungi eesmärk oli käsitleda tulevase rahvusvahelise vahendi sisu, kohaldamisala, olemust ja vormi, ning kolmandal istungil, mis toimus 2017. aasta oktoobris, alustas töörühm õiguslikult siduva õigusakti eelnõu elementide ettevalmistamist. Valitsustevahelise avatud töörühma neljas istung on kavandatud toimuma 2018. aasta oktoobris.

Hoolimata Euroopa Parlamendi toetusest valitsustevahelise avatud töörühma protsessile ja palvele, et EL selles sisuliselt osaleks, on EL väljendanud muret valitsustevahelise avatud töörühma protsessi senise läbiviimise viisi üle, ning näib, et mõningad takistused ei lase tal endiselt läbirääkimiste protsessis osaleda. ELil puuduvad siiani ametlikud volitused, mille alusel läbirääkimised toimuksid.

Millised on peamised põhjused, mis on takistanud ELi ja liikmesriike selles protsessis aktiivselt osalemast? Kas EL kavandab 2018. aasta oktoobris toimuvaks valitsustevahelise avatud töörühma istungiks ühist seisukohta ja kui kavandab, siis millist menetlust selleks järgitakse, ning mil viisil teeb EL koostööd sidusrühmade ja Euroopa Parlamendiga?

Kuidas on püütud saavutada terves ELis ühtset lähenemisviisi ELis toimunud ettevõtlusega seotud inimõiguste rikkumiste ohvritele õiguskaitsevahendite kättesaadavaks tegemisele? Kas komisjoni arvates on asjakohane anda suuniseid ohvritele õiguskaitsevahendite kättesaadavaks tegemiseks, kui selliseid suuniseid peaksid andma siseriiklikud kohtud? Komisjoni 25. jaanuari 2018. aasta aruandes 2013. aasta soovitus (mis käsitleb kahju hüvitamisele suunatud kollektiivseid õiguskaitsevahendeid liikmesriikides) rakendamise kohta märgitakse, et sellised vahendid ei ole kogu ELis võrdset kättesaadavad. Milline positiivne roll võiks siin olla ÜRO lepingul?

Esitatud: 27.6.2018

Edastatud: 29.6.2018

Vastuse tähtaeg: 6.7.2018